

kommer ved *hel eller delvis nedrivning af en bygning*, der har været gjort til genstand for skattefri afskrivninger.

Spørgsmålet kommer frem i tilfælde, hvor der ved nedrivningen henstår en uafskrevet restværdi for bygningen.

Afskrivningsudvalget har drøftet, om en sådan uafskrevet restværdi bør tillades fradraget ved indkomstopgørelsen. Under hensyn til, at tab vedrørende bygninger — således som det fremgår af det foran anførte — foreslås betragtet som indkomstopgørelsen uvedkommende, er udvalget kommet til det resultat, at dette også bør gælde i de her omhandlede nedrivningstilfælde, idet der ikke ses at kunne anføres grunde for en særlig behandling af tab i disse tilfælde.

På en særlig måde ligger det her behandlede forhold dog i visse tilfælde, nemlig hvor der i hele den skattepligtiges ejertid ikke har været foretaget afskrivninger på en bygning, eller hvor afskrivning kun er foretaget i en del af ejertiden. Dersom den skattepligtige havde foretaget afskrivninger i hele perioden, ville den uafskrevne rest have været så meget mindre. Udvalget har for disse tilfælde fundet det rimeligt at foreslå, at den skattepligtige her får adgang til at foretage et fradrag, svarende til de almindelige skattefri afskrivninger, som han kunne have foretaget på bygningen i den periode, hvori han ikke afskrev på denne. Ved dette forslag stiller man ejeren på samme måde, som han ville have været stillet, såfremt han i hele sin ejertid havde foretaget almindelige afskrivninger på den pågældende bygning. Ved bestemmelsen i lovforslagets § 24, stk. 2, har man fulgt udvalgets indstilling på dette punkt.

På særlige installationer i bygninger, der benyttes til beboelse, kontorer eller butikker, skal der, som tidligere nævnt, efter forslaget kunne foretages almindelige afskrivninger i de samme tilfælde, hvor der nu anerkendes skattefri afskrivninger på sådant tilbehør. Der skal derimod ikke kunne foretages ekstraafskrivning i disse tilfælde.

Ved udskiftning af tilbehør som det her omhandlede skal der, hvis ejeren i hele sin ejertid har foretaget afskrivninger på dette, ikke i udskiftningsåret kunne indrømmes fradrag for den uafskrevne restværdi. Hvis ejeren kun har foretaget afskrivning i en del af sin ejertid, eller helt har undladt afskrivning, skal der i udskiftningsåret indrømmes fradrag for et beløb svarende til de almindelige afskrivninger, der kunne have været foretaget på tilbehøret i den periode, i hvilken der ikke blev foretaget afskrivninger på dette.

Tilbehør af den nævnte art til villaer og mindre

ejendomme, der er indrettet til bolig for en eller to familier, skal — som ligeledes nævnt tidligere — ikke kunne gøres til genstand for skattefri afskrivning.

I tilfælde af udskiftning af sådant tilbehør skal der indrømmes fradrag i den skattepligtige indkomst for udskiftningsåret for et beløb svarende til almindelige afskrivninger, som den skattepligtige kunne have foretaget i sin besiddelsestid, hvis han havde været berettiget til at foretage sådanne afskrivninger.

I bemærkningerne foran om baggrunden for fremsættelsen af nærværende lovforslag er det omtalt, at indførelsen af nye afskrivningsregler efter afskrivningsudvalgets opfattelse bør medføre en *revision af bestemmelserne om subjektiv skattepligt* for så vidt angår beskatningen af avancer vedrørende aktiver af den i dette lovforslag omhandlede art. Det skal da også understreges, at de nu foreslåede afskrivningsregler i høj grad aktualiserer spørgsmålet om en ændring af bestemmelserne om den subjektive skattepligt. Når der ikke i nærværende lovforslag er optaget bestemmelser herom, skyldes det dels, at man ikke har ønsket at stille nyordningen af afskrivningsreglerne i bero på overvejelser om udformning af specielle bestemmelser om den subjektive skattepligt netop på dette område, dels, at der i det folketingset forelagte forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding foreslås en generel løsning af spørgsmålene i forbindelse med skattepligtens indtræden og ophør.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte paragraffer.

Til § 2.

Efter bestemmelsen i stk. 1 skal afskrivning for det enkelte indkomstår højst kunne ske med 25 pct. af saldoværdien for de af bestemmelsen omfattede driftsmidler. For en virksomheds første leveår kan afskrives indtil 25 pct. af den samlede anskaffelsessum for alle i indkomstårets løb anskaffede driftsmidler af den i bestemmelsen omhandlede art med fradrag af beløb, der i indkomståret er indvundet ved salg af sådanne driftsmidler. For de følgende indkomstår kan årlig afskrives indtil 25 pct. af det beløb, der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse, med tillæg af anskaffelsessummer for driftsmidler, der er anskaffet, og med fradrag af salgssummer for driftsmidler, der er solgt i indkomstårets løb.

Med hensyn til den maksimale afskrivningsprocent for den foreslåede saldoafskrivning har enhver-